

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: X

Teised menetluspooled: College van burgemeester en wethouders van gemeente Purmerend, Tamoil Nederland BV

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas direktiivi 2008/68/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus LPG-tanklale antud loas sisalduv loatingimus, mille kohaselt võib asjaomasesse LPG-tanklasse LPG-d tarnida üksnes kuumust isoleeriva väliskestaga LPG-paaksõidukites, samal ajal kui sellist kohustust ei ole pandud vahetult ühele või mitmele LPG-paaksõiduki käitajale?
- b) Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et liikmesriik sõlmis LPG sektoris tegutsevate ettevõtjate organisatsioonidega (sealhulgas LPG-tanklate käitajatega, LPG tootjate, müüjate ja vedajatega) LPG-paaksõidukite kuumust isoleerivat väliskesta käsitleva ohutusosalase kokkuleppe („Safety Deal hittewerende beklleding op LPG-autogastankwagens“), millega pooled kohustusid kasutama kuumust isoleerivat väliskesta, ja liikmesriik võttis seejärel vastu ringkirja, mis käsitleb ohutut vahemaad LPG-tanklate välise ohutuse tagamisel avari tagajärgedega seotud otsuste puhul („Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval“), milles on ette nähtud täiendav riskipoliitika, mis lähtub eeldusest, et LPG-tanklatesse tarnivad LPG-d kuumust isoleeriva väliskestaga paaksõidukid?
2. a) Kui liikmesriigi kohus kontrollib sellise rakendusotsuse õiguspärasust, mis on vastu võetud selleks, et tagada sellise loatingimuse täitmine, mida ei saa enam vaidlustada ja mis on vastuolus liidu õigusega:
 - Kas liidu õiguse kohaselt, eelkõige liikmesriikide menetlusautonoomiat käsitleva Euroopa Kohtu praktika kohaselt on lubatav, kui liikmesriigi kohus lähtub põhimõtteliselt sellise loatingimuse õiguspärasusest, välja arvatud juhul, kui see on ilmselgelt vastuolus hierarhiliselt kõrgemal tasandil oleva õigusega, sealhulgas liidu õigusega? Kui vastus on jaatav, siis kas liidu õigus seab selle erandi kasutamisele (täiendavaid) tingimusi?
 - Või peab liikmesriigi kohus jätma sellise loatingimuse liidu õiguse alusel — arvestades muu hulgas Euroopa Kohtu 29. aprilli 1999. aasta otsust Ciola (C-224/97, EU:C:1999:212) ja 6. aprilli 2006. aasta otsust ED & F Man Sugar (C-274/04, EU:C:2006:233) — kohaldamata, kuna liidu õigust on rikutud?
- b) Kas küsimusele 2A vastamisel on oluline, kas rakendusotsus kujutab endast parandussanktsiooni (*remedy*) või karistusõiguslikku sanktsiooni (*criminal charge*)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT 2008, L 260, lk 13).

Saksamaa Liitvabariigi 22. jaanuaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühheidsas laiendatud koda) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-339/16, T-352/16 ja T-391/16: Ville de Paris, Ville de Bruxelles ja Ayuntamiento de Madrid versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-177/19 P)

(2019/C 155/36)

Kohtumenetluse keeled: hispaania ja prantsuse

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller, S. Eisenberg ja D. Klebs)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Ville de Paris, Ville de Bruxelles, Ayuntamiento de Madrid

Apellandi nõuded

1. tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-339/16, T-352/16 ja T-391/16;
2. jätta hagid rahuldamata;
3. mõista Euroopa Kohtus ja Üldkohtus kantud menetluskulud välja hagejalt;
4. teise võimalusena muuta eespool nimetatud otsuse resolutsiooni punkti 3 nii, et tühistatud õigusnormi õiguslik mõju säilitatakse tunduvalt pikemaks maksimaalseks perioodiks kui 12 kuud kohtuotsuse jõustumisest.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant neli väidet:

Esiteks leidis Üldkohus ekslikult, et hagi on vastuvõetav. Eeldus, et määrus (EL) 2016/646 ⁽¹⁾ puudutab hagejatest omavalitsusüksuseid otseselt nende pädevuse teostamisel õhusaaste vähendamise meetmete võtmisel, on õiguslikult vale.

Teiseks ei ole vaidlustatud kohtuotsust piisavalt põhjendatud, sest selles puuduvad põhjendused selle kohta, kuidas määrus puudutab hagejaid otseselt. Selle asemel tuleb Üldkohus hagejate otsese puutumuse üksnes sellest, et direktiivi 2007/46/EÜ ⁽²⁾ kohaselt on kehtetatud sõidukeeldu sõidukite suhtes, mis vastavad Euro 6 standardile. Ka selline direktiivi 2007/46 tõlgendus ei ole õige.

Kolmandaks eeldas Üldkohus õiguslikult ekslikult — eelkõige rikkudes määruse (EÜ) nr 715/2007 ⁽³⁾ artiklit 5 lõiget 3 —, et komisjonil puudus määruse 2016/646 vastuvõtmiseks sel konkreetselt kujul pädevus. Üldkohtul jäi tähelepanuta, et komisjonil oli lai kaalutusruum, kui ta kehtestas määruses 2016/646 vastavustegurid RDE katsemenetlused saasteainete mõõtmiseks. Erinevalt Üldkohtu seisukohas, ei olnud siin tegemist piirväärtuste muutmise, vaid kindlaksmääramisega, mis oli vajalik mõõtmismenetluse uudsuse ja eripära tõttu (mõõtehälbed).

Neljandaks eeldas Üldkohus õiguslikult ekslikult, et määruse 2016/646 ühe osa tühistamine on õiguslikult võimalik. Üldkohtul jäi mõistmata, et mõõtmismenetlust ei saa ilma vastavusteguriteta tegelikkuses läbi viia ja et komisjon seadis loa andmiseks kehtestatud RDE-menetluse siduvuse sõltuvusse parandustegurite kehtestamisest.

Teise võimalusena leiab Saksamaa valitsus, et Üldkohus ei ole piisavalt arvestanud sellega, et liidu seadusandjal ei ole võimalik vastu võtta uut regulatsiooni otsuses ette nähtud tähtajaks. Seetõttu peaksid sätted, mis otsuses tühistatakse, omama õiguslikku mõju tunduvalt pikema maksimaalse perioodi vältel kui 12 kuud kohtuotsuse jõustumisest.

⁽¹⁾ Komisjoni 20. aprilli 2016. aasta määrus (EL) nr 2016/646, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 692/2008 seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 6) heitega; ELT 2016, L 109, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta; ELT 2007, L 263, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust; ELT 2007, L 171, lk 1.